

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ**



**«АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ВЕТЕРИНАРНОЇ
МЕДИЦИНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ»**

Збірник матеріалів

**III міжнародної науково-практичної конференції
науково-педагогічних працівників та молодих науковців,
(16–17 жовтня 2025 р., м. Одеса)**



Одеса – 2025

УДК 636:619:616

Актуальні аспекти розвитку ветеринарної медицини в умовах євроінтеграції : матеріали III міжнар. наук.-практ. конф., м. Одеса, 16–17 жовтня. 2025 р. Одеса, 2025. 244 с.

Рекомендовано до друку вченою радою Одеського державного аграрного університету (протокол № 3 від 27 листопада 2025 р.)

Матеріали подано у авторській редакції. Автори несуть відповідальність за достовірність викладених наукових фактів

Відповідальний за випуск – канд. вет. наук Запека І.Є.

© ОДАУ Україна, 2025

ЗМІСТ

Секція 1

ДІАГНОСТИКА ХВОРОБ І ТЕРАПІЯ ТВАРИН В СУЧАСНІЙ ОСВІТІ, НАУЦІ І ПРАКТИЦІ

Бубнов С., Кісера Я.	10
ГЕМАТОЛОГІЧНІ ТА БІОХІМІЧНІ ЗМІНИ В КРОВІ СОБАК ЗА ПІОДЕРМІЇ	
Водоп'янова Л., Бобрицька О., Жукова І., Улізко П.	12
ЕЛЕКТРОФІЗІОЛОГІЯ: ВІД КЛАСИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ДО НЕЙРОТЕХНОЛОГІЙ	
Герасименко К., Кушнір В.	14
АНТИСЕПТИЧНІ ВЛАСТИВОСТІ ЦИБУЛІ ТА ЧАСНИКУ	
Гоцуляк М., Сахнюк В., Харченко В.	18
ІНФОРМАТИВНІСТЬ КАЛЬЦІЮ ЗАГАЛЬНОГО, ЛУЖНОЇ ФОСФАТАЗИ ТА ЇЇ ІЗОФЕРМЕНТІВ У РАННІЙ ДІАГНОСТИЦІ ГІПОКАЛЬЦІЄМІЇ В КІЗ	
Гринько Я., Дубін Р.	21
ЗНАЧЕННЯ КОРМІВ СУПЕРПРЕМІУМ-КЛАСУ У ПРОФІЛАКТИЦІ ВНУТРІШНІХ ПАТОЛОГІЙ У ДОМАШНІХ ТВАРИН: АНАЛІЗ ACANA ТА ROYAL CANIN	
Гринько Я., Дубін Р.	22
РОЛЬ ДІЄТИЧНИХ КОРМІВ HILL'S У ПРОФІЛАКТИЦІ ТА КОРЕКЦІЇ ОЖИРІННЯ У КОТІВ	
Драгомир Д., Улизько С., Франчук-Крива Л.	24
АНАЛІЗ АСОРТИМЕНТУ ПРЕПАРАТІВ ДЛЯ ПРОФІЛАКТИКИ ДИРОФІЛЯРІОЗУ	
Жмай А., Кушнір В.	26
ФАРМАКОЛОГІЧНІ ВЛАСТИВОСТІ ЕФІРНИХ ОЛІЙ	
Каліна А., Дубін Р.	29
АНАЛІЗ ЛІНІЙКИ КОРМІВ BRIT CARE ДЛЯ КОТІВ	
Каліна А., Дубін Р.	31
РОЛЬ ХАРЧУВАННЯ У ПРОФІЛАКТИЦІ ОЖИРІННЯ У ДОМАШНІХ КОТІВ	
Кожин В., Чухно В.	32
ОСОБЛИВОСТІ УЛЬТРАЗВУКОВОЇ ДІАГНОСТИКИ СЕЧОКАМ'ЯНОЇ ХВОРОБИ У КОТІВ	
Ледовський В.	34
НЕВРОЛОГІЧНЕ ОБСТЕЖЕННЯ ТА ЛОКАЛІЗАЦІЯ УРАЖЕНЬ У СПИННОМУ МОЗКУ	
Манжос-Кириловська М., Бирка О.	36
СУЧАСНІ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ ЦИТОЛОГІЧНИХ І ГІСТОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У ВЕТЕРИНАРНІЙ ДІАГНОСТИЦІ	
Махотіна Д.	39
РЕЗУЛЬТАТИ КЛІНІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЕНІМІКОЛУ ЗА ДЕРМАТОФІТОЗАХ У СОБАК	
Маценко О.	41
ЕФЕКТИВНІСТЬ ВЕТЕРИНАРНОГО ПРЕПАРАТУ ПІМОВЕТКАРДІО У КОМПЛЕКСНОМУ ЛІКУВАННІ СОБАК ЗА ДИЛАТАЦІЙНОЇ КАРДІОМІОПАТІЇ	
Мельник А., Сакара В., Чуб О., Білик Б., Дубін О.	43
А-ВІТАМІННИЙ ТА МІКРОМІНЕРАЛЬНИЙ ОБМІН В КУРЕЙ-НЕСУЧОК ПРОДУКТИВНОГО ПЕРІОДУ ЗА ВИКОРИСТАННЯ ПРЕПАРАТУ РОСТ	

Мирний О.	119
ГЕАНГІОСАРКОМА СЕРЦЯ СОБАК АСОЦІЙОВАНА З СТІЙКОЮ ШЛУНОЧКОВОЮ ТАХІКАРДІЄЮ: АНАЛІЗ КЛІНІЧНОГО ВИПАДКУ, СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ДІАГНОСТИКИ ТА ЛІКУВАННЯ	
Морозов М., Розум Є., Москалюк І.	121
КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК ОПЕРАТИВНОГО ЛІКУВАННЯ РВАНОЇ РАНИ В ДІЛЯНЦІ ГОЛОВИ У КОНЯ	
Новицький В., Слюсаренко Д.	123
ГЕМАТОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗАСТОСУВАННІ ДВОХ МЕТОДІВ ЛІКУВАННЯ СОБАК З НЕСТАБІЛЬНОСТЮ КРИЖОВО-КЛУБОВОГО СУГЛОБА	
Розум Є., Морозов М.	125
ЕФЕКТИВНІСТЬ СТИМУЛЯЦІЇ ВІДТВОРНОЇ ФУНКЦІЇ КРОЛЕМАТОК ТА ПІДВИЩЕННЯ ЇХ ПЛОДЮЧОСТІ	
Роман Л., Войцевич В.	129
ПОЛІМОРФІЗМ ЯЄЧНИКІВ КОРІВ МОЛОЧНИХ ПОРІД З ХРОНІЧНИМ НЕПЛІДДАМ	
Роман Л., Терещенко Н.	131
ВТРАТИ ГЕНЕТИЧНОГО РЕСУРСУ ВИСОКОПРОДУКТИВНИХ КОРІВ ЯК НАСЛІДОК ХРОНІЧНИХ ГІНЕКОЛОГІЧНИХ ПАТОЛОГІЙ	
Роман Л., Терещенко К.	132
ЗНАЧЕННЯ ЕМБРІОБАНКІВ У ЗБЕРЕЖЕННІ ЗНИКАЮЧИХ ПОРІД ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ В УКРАЇНІ	
Шапарєв Г.	134
МЕДІАЛЬНИЙ ВИВИХ КОЛІННОЇ ЧАШКИ У СОБАК: ДІАГНОСТИКА ТА ЛІКУВАННЯ	
Шульженко Є., Данкевич Н.	136
АГРЕСІЯ СОБАК	
Roman L., Tereshchenko C., Zhukov Yu.I.	139
MODEL OF THE ORGANIZATION OF DUAL EDUCATION IN THE AGRICULTURAL SECTOR ON THE BASIS OF TECHNONATIONALISM	
Serhiienko V., Koshevoy V., Naumenko S.	142
ANALYSIS OF PREVALENCE OF THE MAIN FACTORS OF CULLING OF DOGS EJACULATE UNDER PROSTATITIS	

Секція 5

БІОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА, БІОЗАХИСТ ТА ЕПІЗООТИЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ТВАРИННИЦТВА

Бендасюк О., Криця Я., Боровков С., Захарова О.	144
НАУКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОФІЛАКТИКИ БІОЛОГІЧНИХ РИЗИКІВ І ЗАГРОЗ ДЛЯ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	
Богач М., Рачинський А.	146
ФІТОГЕННІ ТА ХІМІОТЕРАПЕВТИЧНІ ЗАСОБИ У ПРОФІЛАКТИЦІ Й ЛІКУВАННІ БЛАСТОЦИСТОЗУ ТА ГІСТОМОНОЗУ ІНДИКІВ	
Боровков С., Дерев'янка С.	148
ВЕТЕРИНАРНА МЕДИЦИНА: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА АКТУАЛЬНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ	

Галатюк О., Худа А., Романишина Т., Лахман А.	151
АНТИБАКТЕРІАЛЬНА ІМУННА ВІДПОВІДЬ ОРГАНІЗМУ КУРЧАТ-БРОЙЛЕРІВ ПРИ КЛОСТРИДІОЗАХ ЯК ОСНОВА СИСТЕМИ БІОБЕЗПЕКИ У ПТАХІВНИЦТВІ	
Гужвинська С.	153
НОДУЛЯРНИЙ ДЕРМАТИТ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ – СУЧАСНИЙ СТАН	
Ващик Є., Гужвинська С., Нікіфорова О., Мазанний О.	155
ЕПІДЕМІОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КЛІЩОВОГО ЕНЦЕФАЛІТУ В УКРАЇНІ ТА КРАЇНАХ ЄС	
Ващик Є., Конкін Д.	157
ЛИХОМАНКА ЧИКУГУНЬЯ: СУЧАСНІ ЕПІДЕМІОЛОГІЧНІ ЗАГРОЗИ ТА РИЗИКИ ЗАНЕСЕННЯ В УКРАЇНУ	
Панікар І., Колич Н., Султан В.	159
ОСОБЛИВОСТІ КЛІНІКО-МОРФОЛОГІЧНОГО ПРОЯВУ ЛЕЙКОЗУ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ В ОДЕСЬКОМУ РЕГІОНІ	
Пероцька Л., Наконечний І., Савченко Д.	163
ЕКОЛОГО-ЕПІЗООТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ФАУНІСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ ТИЛІГУЛО-БУЗЬКОГО МЕЖИРІЧЧЯ	
Коваленко В., Ігнат'єва Т., Романько М., Боровков С., Пономарьова С.	166
ОЦІНКА ФУНГІЦИДНОЇ ДІЇ БІОЦИДНОГО ПРЕПАРАТУ «ЕКОДЕЗ УЛЬТРА»	
Люлін П.	169
ЕКОЛОГО-ЕПІЗООТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КИШКОВИХ ПАРАЗИТОЦЕНОЗІВ У КУРЕЙ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ ПАРАЗИТАРНИХ СИСТЕМ В ПРОМИСЛОВИХ ПТАХОГОСПОДАРСТВАХ СХІДНОГО РЕГІОНУ УКРАЇНИ	
Лиман Є.	171
ВИВЧЕННЯ ГЕЛЬМІНТОФАУНИ ЦЕСАРОК НА РІЗНИХ КОНТИНЕНТАХ, ЯК ЗАПОРУКА ЕФЕКТИВНОЇ ПРОФІЛАКТИКИ ІНВАЗІЙ	
Пивовар Є., Жунько І.	174
ПОРТРЕТ АНТИГЕННОЇ СТРУКТУРИ ЗБУДНИКА ЛЕПТОСПІРОЗУ	
Сачкова М.	175
ЕУРИТРЕМОЗ ЖУЙНИХ: ПРОБЛЕМА ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ?	
Соловійова Л., Шаганенко В.	178
ПОРІВНЯЛЬНА ЕФЕКТИВНІСТЬ АНТИГЕЛЬМІНТИКІВ ЗА ПСОРОПТОЗУ КРОЛІВ	
Сюсюк В.	180
ПАТОГЕННІСТЬ ЕПІЗООТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ <i>P. MULTOCIDA</i> СЕРОВАРУ D В БІОПРОБІ НА БІЛИХ МИШАХ	
Уколова К.	183
АКАРОЗИ КІЗ: ПОШИРЕННЯ У СВІТІ ТА КЛІНІЧНІ ПРОЯВИ	
Шаганенко Р., Шаганенко В., Козій Н., Авраменко Н., Соловійова Л.	185
ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ПРЕПАРАТІВ НА ОСНОВІ (S)-МЕТОПРЕНУ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ РЕНТАБЕЛЬНОСТІ ТА БЛАГОПОЛУЧЧЯ ГАЛУЗІ МОЛОЧНОГО СКОТАРСТВА	
Sosnytska A., Zazharskyi V.	188
MYCOBACTERIAL LANDSCAPE OF THE TECHNOLOGICAL HABITAT OF ANIMAL AT A DAIRY FARM	

УДК 636.09:579.834.1

ПОРТРЕТ АНТИГЕННОЇ СТРУКТУРИ ЗБУДНИКА ЛЕПТОСПИРОЗУ

Єлизавета Пивовар, здобувачка другого (магістерського) рівня
вищої освіти 3 курсу ОП «Ветеринарна медицина»
e-mail: liza.pivovar2000@gmail.com

Інна Жунько, канд. біол. наук,
асистент кафедри інфекційної патології, біобезпеки та
ветеринарно-санітарного інспектування ім. проф. В. Я. Атамаса
Одеський державний аграрний університет, м. Одеса, Україна
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2562-447X>
e-mail: zhunkinna@gmail.com

Актуальність. Сьогодні захворювання на лептоспіроз залишається одним з найпоширеніших. Науковці постійно прагнуть ще більше вивчити особливості антигенної будови збудника і довести, що вона є досить складною та вимагає вдосконалення сучасних методів діагностики. Для науки питання антигенної будови збудника лептоспірозу залишається актуальним як з точки зору гуманної, та і ветеринарної медицини, особливо враховуючи той факт, що лептоспіроз є важким захворюванням, яке має широке різноманіття клінічний перебіг та форм, може навіть призводити до летальних випадків в разі невчасної діагностики та лікування.

Результати. Лептоспіроз – це зооноз, гостре інфекційне захворювання. Збудник захворювання віднесений до роду *Leptospira* – це грамнегативний аероб, що перебуває у постійному русі. Наразі відомо близько 250 сероварів, що об'єднані у групи, зокрема патогенний представник, що спричиняє захворювання, має назву *L. interrogans*. Перебіг захворювання залежить від форми, яку спричинив збудник.

Численні дослідження будови представників роду *Leptospira* виявили, що властивості антигенної структури проявляються особливістю будови збудника. Так, науковці, використовуючи електронну мікроскопію, встановили наступну структуру лептоспіри: зовнішня тришарова оболонка, цитоплазматичний циліндр та осьова нитка, завдяки якій бактерія робить вигинальні рухи. Між сероваріантами лептоспір не встановлено морфологічних і культуральних відмінностей, вони відрізняються між собою лише антигенною структурою. Встановлено, що для антигенів *Leptospira* характерна мозаїчна будова, їх розподіляють на дві основні групи:

- Типоспецифічні – антигени, розташовані в зовнішній оболонці збудника лептоспірозу;
- Родоспецифічні – антигени, що локалізуються всередині лептоспір.

Основним антигеном, що локалізується у зовнішньому шарі, є ліпополісахарид, що є О-антигеном, який виявлено у: *L. interrogans* та *L. borgpetersenii*. Проте, для кожного серовару роду *Leptospira* притаманна особлива будова та властивості ліпополісахариду, що визначає патогенність збудника, симптоматичну картину, перебіг та прогноз захворювання у разі інфікування та від нього залежить особливості діагностики [2].

Науковці провели дослідження, метою якого було визначити, де найбільша концентрація О-антигену. У лабораторних умовах, культури піддавались культивуванню, вчені встановили, що колонізація антигенної структури відбувається у ниркових каналцях [1].

Додаткові дослідження показали, що для збудника лептоспірозу також притаманні антигенні структури LigA та LigB, що розташовані у зовнішній мембрані. Їх дія на організм полягає в тому, що по-перше вони за будовою схожі з імуноглобуліном

господаря і тим самим ця особливість необхідна для лептоспир, аби прикріпитись до клітин макроорганізму, а також з метою інвазії, що дає змогу інфекції розповсюдитись по організму господаря. По-друге, антигени володіють імуногенними властивостями, викликаючи імунну відповідь інфікованого організму. Це відбувається в період гострої фази інфекції [3].

Ще одна антигенна структура представників роду *Leptospira*, що є складовою поверхневого ліпопротеїну, *LipL32*. Її легко виявляють в ході лабораторних досліджень, це є поясненням того, чому широко використовують під час діагностики в якості діагностичного антигену. Виявляють таку структуру тільки у патогенних штаммах. Дослідження показали, що *LipL32* може спричиняти адгезію до клітин інфікованого організму. Крім того, триває вивчення того, як та з якою метою ця антигенна структура впливає на порушення бар'єрної функції тканин господаря, викликаючи запалення [3].

Висновок. Отже, антигенна структура збудника лептоспірозу є досить складною і не до кінця вивчена. З'ясовано, що дані складові можуть взаємодіяти з клітинами інфікованого організму, зокрема це *LigA*, *LigB* та *LipL32*. Патогенна дія проявляється розповсюдженням антигенів по всьому макроорганізму, тим самим закріплюючись в ньому. Знання антигенної структури *L. interrogans* необхідні зокрема для серологічної діагностики захворювання та прогнозу. Серологічна діагностика є надчутливим методом, оскільки він дає змогу досліджуючи сироватку крові виявити захворювання навіть без необхідності виділити окремо збудника. Враховуючи факт того, що збудник спричинює синтез антитіл в організмі господаря під час гострої фази інфекції, це допоможе швидко виявити збудника при лабораторній діагностиці та викликає високий інтерес науковців до цього процесу.

Список використаних джерел

1. Characterization of the Outer Membrane Proteome of *Leptospira interrogans* Expressed during Acute Lethal Infection Веб-сайт.URL: https://journals.asm.org/doi/full/10.1128/iai.00741-06?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 21.09.2025).
2. Lipopolysaccharide biosynthesis in *Leptospira* Веб-сайт.URL: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/11075908/> (дата звернення: 19.09.2025).
3. Pathogenic *Leptospira* species express surface-exposed proteins belonging to the bacterial immunoglobulin superfamily Веб-сайт.URL: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/12890019/> (дата звернення: 23.09.2025).

УДК 636.09:616.995.1(8-13)

ЕУРИТРЕМОЗ ЖУЙНИХ: ПРОБЛЕМА ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ?

Марія Сачкова, здобувач вищої освіти ОП «Ветеринарна медицина»

e-mail: sachkovafvm@gmail.com

Науковий керівник: **Олексій Мазанний**, канд. вет. наук,

доцент кафедри фармакології та паразитології

Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

e-mail: mazannyu78@ukr.net

Актуальність. Еуритремоз (Eurytremosis) – паразитарне захворювання, яке спричиняють трематоди роду *Eurytrema* (*E. coelomaticum*, *E. pancreaticum*, *E. cladorchis*), що паразитують у підшлунковій залозі жуйних тварин. Хвороба перебігає переважно хронічно, часто без вираженої клінічної симптоматики, але призводить до порушення